2025/518

25.3.2025.

PROVEDBENA UREDBA VIJEĆA (EU) 2025/518

od 11. ožujka 2025.

o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 u pogledu informacijskih zahtjeva za određene odredbe PDV-a

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ([1]), a posebno njezin članak 397.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

(1) Za ispravno funkcioniranje modela pretpostavljenog dobavljača, za elektronička sučelja, kao što su mjesta trgovanja, platforme, portali ili slična sredstva kojima se omogućuje isporuka usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili usluga cestovnog prijevoza putnika, kako je navedeno u članku 28.a Direktive 2006/112/EZ, potrebno je utvrditi određene elemente pravila.

(2) Potrebno je definirati pojam „omogućuje” kako bi se poreznim obveznicima koji upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuju isporuku usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili usluga cestovnog prijevoza putnika osigurala pravna sigurnost u pogledu toga primjenjuje li se na te porezne obveznike pravilo pretpostavljenog dobavljača. Određene pružatelje usluga, uključujući one koji pružaju navođenje ili oglašavanje takvih usluga, trebalo bi izričito isključiti iz pravila jer nisu u izravnoj konkurenciji s tradicionalnim, nedigitalnim sektorima.

(3) Porezne obveznike koji upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, omogućuju isporuku usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili usluga cestovnog prijevoza putnika ne bi trebalo smatrati odgovornima za plaćanje poreza na dodanu vrijednost (PDV) koji se mora platiti kad postupaju na temelju informacija koje je dostavio osnovni dobavljač ako ti porezni obveznici mogu dokazati da se nije moglo razumno očekivati da znaju da su te informacije netočne.

(4) Za potrebe utvrđivanja mjesta isporuke usluge omogućavanja koja se pruža poreznom obvezniku upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, porezni obveznici trebali bi moći lako identificirati status primatelja usluge omogućavanja. Kako bi se olakšalo takvo identificiranje i smanjilo administrativno opterećenje za porezne obveznike, porezni obveznik trebao bi smatrati da je primatelj usluge omogućavanja porezni obveznik ako je dostavljen identifikacijski broj za PDV-a odnosno da kupac nije porezni obveznik ako nije dostavljen takav broj, osim ako taj porezni obveznik raspolaže suprotnim informacijama.

(5) Trebalo bi pojasniti da se, u pogledu usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja i usluga cestovnog prijevoza putnika, posebna odredba za mala poduzeća predviđena u Direktivi 2006/112/EZ može primjenjivati samo na poreznog obveznika za kojeg se smatra da je isporučio te usluge.

(6) Pojednostavnjeni sustav „sve na jednom mjestu” za porezne obveznike koji prenose određenu vlastitu robu preko granice uveden je u Direktivu 2006/112/EZ Direktivom Vijeća (EU) 2025/516 ([2]). Kako bi se taj posebni sustav proveo u općem okviru posebnih odredaba za PDV predviđenih u glavi XII. poglavlju 6. Direktive 2006/112/EZ, trebalo bi u Provedbenoj uredbi Vijeća (EU) br. 282/2011 ([3]) utvrditi posebna pravila koja se odnose na identifikaciju kao obveznika PDV-a, uvjete za isključenje, prijave PDV-a i obveze vođenja evidencije.

([1]) SL L 347, 11.12.2006., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj.
([2]) Direktiva Vijeća (EU) 2025/516 od 11. ožujka 2025. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u za digitalno doba (SL L, 2025/516, 25.3.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/516/oj).
([3]) Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 77, 23.3.2011., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2011/282/oj).

(7) S obzirom na to da je uvedeni pojednostavnjeni sustav „sve na jednom mjestu" sveobuhvatan i da obuhvaća prekogranična kretanja robe koja su obuhvaćena aranžmanima za premještanje dobara, ti su aranžmani uklonjeni iz Direktive 2006/112/EZ. Provedbene odredbe koje se odnose na aranžmane za premještanje dobara više nisu potrebne i stoga bi ih trebalo izbrisati iz Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011.

(8) Na temelju članka 242.a Direktive 2006/112/EZ porezni obveznici koji upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, osobi koja nije porezni obveznik unutar Zajednice u skladu s glavom V. te direktive omogućuju isporuku robe ili usluga dužni su voditi evidenciju o tim isporukama. Međutim, informacije su potrebne samo u odnosu na isporuke robe ili usluga koje su omogućene elektroničkim sučeljem te nisu potrebne ako se primjenjuje pravilo o pretpostavljenom dobavljaču. Kao pomoć borbi protiv prijevara u području PDV-a takve informacije koje se odnose na osnovne dobavljače trebale bi biti uključene i u obvezni skup informacija koje trebaju čuvati pretpostavljeni dobavljači koji su registrirani za upotrebu posebnih pojednostavnjenih sustava „sve na jednom mjestu". Tim dodatnim elementima podataka trebala bi se omogućiti usporedba informacija koje su dostavile platforme i podataka o plaćanju za prekogranične transakcije koji su dostupni u središnjem elektroničkom sustavu podataka o plaćanju kako je utvrđeno na temelju poglavlja V. odjeljka 2. Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 ([4]) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2024.

(9) Nakon što se u Direktivu 2006/112/EZ uvede obveza za porezne obveznike koji prenose robu drugog poreznog obveznika da obavijeste vlasnika robe o tome da se njegova roba prenosi ili da će biti prenesena, trebalo bi pojasniti koji se točno podaci moraju dostaviti vlasniku robe.

(10) Države članice trebaju prenijeti elemente Direktive 2006/112/EZ za koje je potrebna izmjena Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 u nacionalno zakonodavstvo do 30. lipnja 2028. Stoga je potrebno da se izmjene te uredbe primjenjuju od 1. srpnja 2028.

(11) Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 282/2011 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Provedbena uredba (EU) br. 282/2011 mijenja se kako slijedi:

1. umeću se sljedeći članci:

„*Članak 9.b*

1. Za potrebe primjene članka 28.a Direktive 2006/112/EZ pojam ‚omogućuje' znači da porezni obveznik upotrebljava elektroničko sučelje kako bi se i kupcu i dobavljaču koji unutar Unije nudi isporuke usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili usluga cestovnog prijevoza putnika upotrebom elektroničkog sučelja omogućila uspostava kontakta koji rezultira isporukom takvih usluga upotrebom tog elektroničkog sučelja.

2. Ne smatra se da porezni obveznik omogućuje isporuku usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili usluga cestovnog prijevoza putnika ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) taj porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne određuje nijedan od uvjeta pod kojima se obavlja isporuka;

(b) taj porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u odobravanju terećenja kupca u odnosu na izvršena plaćanja;

(c) taj porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u pružanju te isporuke.

([4]) Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/904/oj).

3. Članak 28.a Direktive 2006/112/EZ ne primjenjuje se na poreznog obveznika koji samo pruža jedno ili više od sljedećeg:

(a) obradu plaćanja povezanu s isporukom usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili usluga cestovnog prijevoza putnika;

(b) navođenje ili oglašavanje usluga kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili usluga cestovnog prijevoza putnika;

(c) preusmjeravanje ili prijenos kupaca na druga elektronička sučelja gdje se usluge kratkoročnog iznajmljivanja smještaja ili usluge cestovnog prijevoza putnika nude na prodaju, bez ikakvog daljnjeg sudjelovanja u isporuci.

4. Neovisno o stavku 1. ovog članka, članak 28.a Direktive 2006/112/EZ ne primjenjuje se na poreznog obveznika koji osigurava sredstva za podjelu troškova usluga cestovnog prijevoza putnika između korisnika i osobe koja pruža prijevoz.

Članak 9.c

Za potrebe primjene članka 28.a stavka 1. Direktive 2006/112/EZ porezni obveznik koji isporučuje usluge samo jednom dostavlja svoj identifikacijski broj za PDV ili identifikacijski broj koji mu je dodijeljen u skladu s člankom 362. ili člankom 369.d te direktive, kako je navedeno u članku 28.a stavku 1. točki (a) te direktive, i prijavu iz članka 28.a stavka 1. točke (b) te direktive poreznom obvezniku koji omogućuje isporuku, osim ako je došlo do promjene u njegovoj aktivnosti kao poreznog obveznika.

Ako se usluga cestovnog prijevoza putnika odvija u više država članica, porezni obveznik koji isporučuje uslugu dostavlja poreznom obvezniku koji omogućuje isporuku identifikacijski broj za PDV koji mu je dodijelila svaka država članica u kojoj se prijevoz odvija ili identifikacijski broj koji mu je dodijeljen u skladu s člankom 362. ili člankom 369.d Direktive 2006/112/EZ.

Članak 9.d

Za potrebe primjene članka 28.a Direktive 2006/112/EZ ako na temelju informacija koje je pružila osoba koja isporučuje osnovne usluge porezni obveznik ne djeluje kao pretpostavljeni dobavljač, taj se porezni obveznik ne smatra odgovornim za plaćanje PDV-a koji se mora platiti ako se naknadno utvrdi da se taj porezni obveznik trebao smatrati dobavljačem ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) porezni obveznik ovisi o informacijama koje pruža isporučitelj usluga;

(b) ako su informacije koje je pružio isporučitelj usluga pogrešne;

(c) ako porezni obveznik može dokazati da nije znao i da se nije moglo razumno očekivati da zna da su te informacije pogrešne.

Članak 9.e

Za potrebe utvrđivanja mjesta isporuke usluge omogućavanja iz članka 46.a Direktive 2006/112/EZ porezni obveznik osobu kojoj je ta usluga isporučena smatra osobom koja nije porezni obveznik ako ta osoba kojoj je ta usluga isporučena ne dostavi identifikacijski broj za PDV, osim ako taj porezni obveznik raspolaže suprotnim informacijama.

Članak 9.f

Izuzeća iz članka 98. stavka 2. i članka 371., članka 378., članaka od 379. do 386. i članaka od 388. do 390.c Direktive 2006/112/EZ i dalje se primjenjuju ako se smatra da je porezni obveznik koji omogućuje isporuku usluga sâm primio i isporučio te usluge na temelju članka 28.a te direktive.

Članak 9.g

Ako se smatra da je porezni obveznik sâm primio i isporučio usluge iz članka 28.a Direktive 2006/112/EZ, isporuka tih usluga može podlijegati posebnoj odredbi iz glave XII. poglavlja 1. te direktive ako taj porezni obveznik ispunjava uvjete za tu posebnu odredbu.

Isporuka usluga iz članka 28.a Direktive 2006/112/EZ poreznom obvezniku za kojeg se smatra da je sâm primio i isporučio te usluge ne može podlijegati posebnoj odredbi iz glave XII. poglavlja 1. te direktive.";

2. u članku 13.a uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„Mjesto na kojem pravna osoba koja nije porezni obveznik ima poslovni nastan iz članka 54. stavka 1. drugog podstavka, članka 56. stavka 2. prvog podstavka te članaka 58. i 59. Direktive 2006/112/EZ je:";

3. u članku 18. stavku 2. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Međutim, neovisno o tome raspolaže li suprotnim informacijama, isporučitelj telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja ili elektronički isporučenih usluga ili usluga na temelju članka 54. stavka 1. drugog podstavka Direktive 2006/112/EZ može smatrati da je kupac s poslovnim nastanom na području Zajednice osoba koja nije porezni obveznik dok mu taj kupac ne dostavi svoj osobni identifikacijski broj za PDV.";

4. u članku 23. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Kad je isporuka usluga u skladu s člankom 54. stavkom 1. drugim podstavkom te člancima 58. i 59. Direktive 2006/112/EZ oporeziva na mjestu na kojem kupac ima poslovni nastan ili, ako nema poslovni nastan, na mjestu na kojem kupac ima stalno prebivalište ili uobičajeno boravište, isporučitelj to mjesto utvrđuje na temelju činjeničnih informacija koje mu je dostavio kupac i te informacije provjerava uobičajenim poslovnim sigurnosnim mjerama, kao što su mjere koje se odnose na provjeru identiteta ili plaćanja.";

5. u članku 24.b prvom stavku uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„Za potrebe primjene članka 54. stavka 1. drugog podstavka ili članka 58. Direktive 2006/112/EZ, ako se aktivnosti prenose preko interneta ili se na drugi način u virtualnom obliku stavljaju na raspolaganje osobi koja nije porezni obveznik, ili ako se telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja ili elektronički isporučene usluge isporučuju osobi koja nije porezni obveznik:";

6. u članku 24.d stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako isporučitelj isporučuje uslugu na temelju članka 54. stavka 1. drugog podstavka Direktive 2006/112/EZ ili uslugu navedenu u članku 58. stavku 1. te direktive, on može pobiti pretpostavku iz članka 24.a ili članka 24.b točaka (a), (b) ili (c) ove Uredbe na temelju triju neproturječnih dokaza kojima se dokazuje da kupac ima poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište negdje drugdje.";

7. u članku 24.f uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„Za potrebe primjene pravila iz članka 54. stavka 1. drugog podstavka ili članka 58. Direktive 2006/112/EZ i ispunjenja zahtjeva iz članka 24.b prvog podstavka točke (d) ili članka 24.d stavka 1. ove Uredbe, posebice sljedeće služi kao dokaz:";

8. članak 30. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 30.*

1. Usluge posrednika, kako je navedeno u članku 46. Direktive 2006/112/EZ, obuhvaćaju usluge posrednika koji djeluju u ime i za račun primatelja izvršenih usluga i usluga posrednika koji djeluju u ime i za račun isporučitelja izvršenih usluga.

2. Za potrebe članka 46.a Direktive 2006/112/EZ pojam ‚usluga omogućavanja' znači usluga koju porezni obveznik isporučuje kupcu ili isporučitelju ili i jednom i drugom upotrebom elektroničkog sučelja kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, čime se kupcu i isporučitelju omogućuje da stupe u kontakt koji rezultira isporukom robe ili usluga putem tog elektroničkog sučelja.

Usluga omogućavanja iz prvog podstavka smatra se zasebnom i neovisnom u odnosu na robu ili usluge za koje se smatra da ih porezni obveznik isporučuje.

3. Ne smatra se da porezni obveznik isporučuje uslugu omogućavanja ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) taj porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne određuje nijedan od uvjeta pod kojima se obavlja isporuka;

(b) taj porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u odobravanju terećenja kupca u odnosu na izvršeno plaćanje;

(c) taj porezni obveznik ni izravno ni neizravno ne sudjeluje u pružanju te isporuke.

4. Članak 46.a Direktive 2006/112/EZ ne primjenjuje se na poreznog obveznika koji samo pruža jedno ili više od sljedećeg:

(a) obradu plaćanja koja se odnose na isporuku;

(b) navođenje ili oglašavanje robe ili usluga;

(c) preusmjeravanje ili prijenos kupaca na druga elektronička sučelja gdje se roba ili usluge nude na prodaju, bez ikakvog daljnjeg sudjelovanja u isporuci.";

9. u članku 54.a dodaje se sljedeći stavak:

„3. Ovaj odjeljak prestaje se primjenjivati 30. lipnja 2029.";

10. u članku 54.c stavku 2. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) opis robe, njezinu vrijednost, mjesta na kojima počinje i završava otprema ili prijevoz robe, zajedno s vremenom isporuke i, ako je poznat, brojem narudžbe ili jedinstvenim brojem transakcije;";

11. umeće se sljedeći članak:

„Članak 54.d

Informacije koje se moraju dostaviti u skladu s člankom 242.b Direktive 2006/112/EZ sadržavaju sljedeće:

(a) državu članicu iz koje se roba otprema ili prevozi;

(b) državu članicu u koju se roba otprema ili prevozi;

(c) opis i količinu prenesene robe;

(d) datum otpreme ili prijevoza.";

12. u poglavlju XI. naslov odjeljka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Odjeljak 2.

Posebne odredbe za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici ili prodaju robu na daljinu, obavljaju određene isporuke robe na domaćem tržištu odnosno prijenose vlastite robe (članci od 358. Do 369. xk Direktive 2006/112/EZ)";

13. članak 57.a mijenja se kako slijedi:

(a) točka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. ‚odredba Unije' znači posebna odredba za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice, za određene isporuke robe unutar države članice koje obavlja porezni obveznik i za određene usluge koje isporučuju porezni obveznici s poslovnim nastanom unutar Zajednice, ali ne u državi članici potrošnje, kako je utvrđeno u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 3. Direktive 2006/112/EZ;";

(b) umeće se sljedeća točka:

„3.a ‚odredba za prijenose vlastite robe' znači posebna odredba za prijenose vlastite robe kako je utvrđeno u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 5. Direktive 2006/112/EZ;";

(c) točke 4. i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„4. ‚posebna odredba' znači, ovisno o kontekstu, odredba za ne-Uniju, odredba za Uniju, odredba za uvoz ili odredba za prijenos vlastite robe kako je definirano u točki 1., točki 2., točki 3. odnosno točki 3.a;

5. ‚porezni obveznik' znači bilo što od sljedećeg:

(a) porezni obveznik iz članka 359. Direktive 2006/112/EZ kojemu je dopuštena primjena odredbe za ne-Uniju;

(b) porezni obveznik iz članka 369.b Direktive 2006/112/EZ kojemu je dopuštena primjena odredbe za Uniju;

(c) porezni obveznik iz članka 369.m Direktive 2006/112/EZ kojemu je dopuštena primjena odredbe za uvoz;

(d) porezni obveznik iz članka 369.xb Direktive 2006/112/EZ kojemu je dopuštena primjena odredbe za prijenos vlastite robe;";

14. u članku 57.d dodaje se sljedeći stavak:

„3. Ako porezni obveznik obavijesti državu članicu identifikacije da namjerava primjenjivati odredbu za prijenos vlastite robe, ta se posebna odredba primjenjuje od prvog dana sljedećeg kalendarskog mjeseca.

Međutim, ako se prvi prijenos robe koji treba biti obuhvaćen odredbom za prijenos vlastite robe izvrši prije datuma iz prvog podstavka, tada se ta posebna odredba primjenjuje od datuma tog prvog prijenosa pod uvjetom da porezni obveznik obavijesti državu članicu identifikacije o početku svojih djelatnosti obuhvaćenih tom posebnom odredbom najkasnije desetog dana mjeseca koji slijedi nakon tog prvog prijenosa.";

15. u članku 57.e dodaje se sljedeći stavak:

„Država članica identifikacije identificira poreznog obveznika koji se koristi odredbom za prijenos vlastite robe s pomoću njegova identifikacijskog broja za PDV iz članaka 214. i 215. Direktive 2006/112/EZ.";

16. članak 57.f mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ako se država članica identifikacije promijeni u skladu s drugim podstavkom, ta se promjena, ako je primjenjivo, također primjenjuje na registraciju za posebnu odredbu za prijenos vlastite robe.";

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„3. Ako porezni obveznik koji se koristi odredbom za prijenos vlastite robe prestane ispunjavati uvjete iz definicije utvrđene u članku 369.xa stavku 1. točki (b) Direktive 2006/112/EZ, država članica u kojoj je taj porezni obveznik prethodno bio identificiran prestaje biti država članica identifikacije.

Međutim, ako taj porezni obveznik i dalje ispunjava uvjete za korištenje odredbe za prijenos vlastite robe, kako bi se nastavio koristiti tom posebnom odredbom taj porezni obveznik navodi državu članicu u kojoj ima sjedište poslovanja ili, ako nema sjedište svojeg poslovanja u Zajednici, državu članicu u kojoj ima stalni poslovni nastan kao novu državu članicu identifikacije. Ako porezni obveznik koji se koristi odredbom za prijenos vlastite robe nema poslovni nastan u Zajednici, taj porezni obveznik kao novu državu članicu identifikacije navodi državu članicu iz koje otprema ili prevozi robu.

Ako se država članica identifikacije promijeni u skladu s drugim podstavkom, ta se promjena primjenjuje od datuma na koji porezni obveznik prestane imati sjedište poslovanja ili stalni poslovni nastan u državi članici koja je prethodno navedena kao država članica identifikacije ili od datuma na koji taj porezni obveznik prestane otpremati ili prevoziti robu iz te države članice.

Ako se država članica identifikacije promijeni u skladu s drugim podstavkom ovog stavka, ta se promjena prema potrebi primjenjuje i na registraciju za posebnu odredbu kako je utvrđeno u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 3. Direktive 2006/112/EZ.";

17. u članku 57.g dodaje se sljedeći stavak:

„3. Porezni obveznik koji se koristi odredbom za prijenos vlastite robe može prestati koristiti se tom posebnom odredbom neovisno o tome nastavlja li prenositi robu koja se može obuhvatiti tom posebnom odredbom. Porezni obveznik obavješćuje državu članicu identifikacije najmanje 15 dana prije isteka kalendarskog mjeseca koji prethodi kalendarskom mjesecu u kojem se taj porezni obveznik namjerava prestati koristiti tom posebnom odredbom. Prestanak korištenja proizvodi učinke od prvog dana sljedećeg kalendarskog mjeseca. Obveze u pogledu PDV-a koje se odnose na prijenose vlastite robe koje nastanu nakon datuma na koji je prestanak korištenja počeo proizvoditi učinke podmiruju se izravno poreznim tijelima država članica iz kojih je ili u koje je roba otpremljena ili prevezena.";

18. članak 58. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako porezni obveznik koji se koristi jednom od posebnih odredaba ispunjava jedan kriterij ili više njih za isključenje koji su utvrđeni u članku 369.e ili u članku 369.xe Direktive 2006/112/EZ ili za brisanje iz identifikacijskog registra koji su utvrđeni u članku 363. ili u članku 369.r stavcima 1. i 3. te direktive, država članica identifikacije isključuje tog poreznog obveznika iz te posebne odredbe.

Samo država članica identifikacije može isključiti poreznog obveznika iz jedne od posebnih odredaba.

Država članica identifikacije svoju odluku o isključenju ili brisanju temelji na svim raspoloživim informacijama, uključujući one koje su joj dostavile druge države članice.";

(b) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Isključenje poreznog obveznika iz odredbe za prijenos vlastite robe proizvodi učinke od prvog dana kalendarskog mjeseca nakon dana na koji je poreznom obvezniku elektroničkim putem poslana odluka o isključenju. Međutim, ako je isključenje posljedica promjene sjedišta poslovanja ili stalnog poslovnog nastana ili mjesta iz kojeg počinje isporuka ili prijevoz robe, ono proizvodi učinke od datuma te promjene.";

19. članak 58.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 58.a

Ako se porezni obveznik koristi posebnom odredbom, a u razdoblju od dvije godine nije obavio nikakve isporuke robe ni usluga niti prijenose vlastite robe obuhvaćene tom posebnom odredbom, smatra se da su prestale njegove oporezive djelatnosti u smislu članka 363. točke (b), članka 369.e točke (b), članka 369.r stavka 1. točke (b), članka 369.r stavka 3. točke (b) ili članka 369.xe točke (b) Direktive 2006/112/EZ. Taj prestanak ne isključuje korištenje posebne odredbe ako taj porezni obveznik ponovno započne svoje djelatnosti obuhvaćene bilo kojom posebnom odredbom predviđenom u glavi XII. poglavlju 6. te direktive.";

20. u članku 58.b stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Smatra se da se porezni obveznik ili posrednik kontinuirano ne pridržava pravila koja se odnose na neku od posebnih odredaba u smislu članka 363. točke (d), članka 369.e točke (d), članka 369.r stavka 1. točke (d), članka 369.r stavka 2. točke (c), članka 369.r stavka 3. točke (d) ili članka 369.xe točke (d) Direktive 2006/112/EZ u sljedećim slučajevima:

(a) ako je država članica identifikacije uputila poreznom obvezniku ili posredniku koji djeluje u njegovo ime podsjetnike na temelju članka 60.a ove Uredbe za tri razdoblja prijave koja neposredno prethode, a prijava PDV-a nije podnesena za svako od tih razdoblja u roku od 10 dana nakon slanja podsjetnika;

(b) ako je država članica identifikacije uputila poreznom obvezniku ili posredniku koji djeluje u njegovo ime podsjetnik na temelju članka 63.a ove Uredbe za tri razdoblja prijave koja neposredno prethode, a ni taj porezni obveznik ni posrednik koji djeluje u njegovo ime nisu uplatili cijeli iznos prijavljenog PDV-a za svako od tih razdoblja prijave u roku od 10 dana nakon slanja podsjetnika, osim ako je preostali neplaćeni iznos manji od 100 EUR za svako razdoblje prijave;

(c) ako slijedom zahtjeva države članice identifikacije i mjesec dana nakon što im je ta država članica poslala naknadni podsjetnik ni porezni obveznik ni posrednik koji djeluje u njegovo ime nisu u elektroničkom obliku dostavili evidenciju iz članaka 369., 369.k, 369.x i 369.xk Direktive 2006/112/EZ.”;

21. članak 58.c zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 58.c

Porezni obveznik koji je isključen iz odredbe za ne-Uniju, odredbe za Uniju ili odredbe za prijenos vlastite robe sve obveze u pogledu PDV-a u odnosu na isporuke robe i usluga ili prijenose vlastite robe nastale nakon datuma na koji je isključenje počelo proizvoditi učinke podmiruje izravno poreznim tijelima predmetnih država članica potrošnje ili država članica iz kojih je i u koje je roba otpremljena ili prevezena.”;

22. članak 59. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Svako razdoblje prijave u smislu članaka 364., 369.f, 369.s ili 369.xf Direktive 2006/112/EZ smatra se zasebnim razdobljem prijave.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Ako se u skladu s člankom 57.d stavkom 3. drugim podstavkom odredba za prijenos vlastite robe primjenjuje od datuma prvog prijenosa, porezni obveznik podnosi zasebnu prijavu PDV-a za kalendarski mjesec u kojem je izvršen prvi prijenos.”;

(c) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ako je porezni obveznik tijekom razdoblja prijave registriran za odredbu za ne-Uniju i odredbu za Uniju, taj porezni obveznik podnosi prijave PDV-a i, ako je to primjenjivo, doznačuje odgovarajuće uplate državi članici identifikacije za svaku od odredaba za obavljene isporuke i razdoblja obuhvaćena tom odredbom.”;

(d) umeće se sljedeći stavak:

„3.a Ako je porezni obveznik tijekom razdoblja prijave registriran za odredbu za prijenos vlastite robe, taj porezni obveznik podnosi prijave PDV-a državi članici identifikacije za obavljene prijenose i razdoblja obuhvaćena tom posebnom odredbom.”;

(e) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ako se država članica identifikacije promijeni u skladu s člankom 57.f nakon prvog dana odgovarajućeg razdoblja prijave, porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi prijave PDV-a i, ako je to primjenjivo, doznačuje odgovarajuće uplate i prethodnoj i novoj državi članici identifikacije koje obuhvaćaju isporuke obavljene tijekom odgovarajućih razdoblja u kojima su te države članice bile država članica identifikacije.”;

23. članak 59.a zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 59.a*

Ako porezni obveznik koji se koristi pojedinom posebnom odredbom tijekom razdoblja prijave nije isporučio ni robu ni usluge obuhvaćene tom posebnom odredbom ni u jednoj državi članici potrošnje niti je izvršio prijenose vlastite robe obuhvaćene odredbom za prijenos vlastite robe niti mora provesti ispravke prethodnih prijava PDV-a, porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi prijavu PDV-a u kojoj navodi da tijekom tog razdoblja nisu obavljene nikakve isporuke ni prijenosi (prijava nultog PDV-a).”;

24. članak 60.a zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 60.a*

Porezne obveznike ili posrednike koji djeluju u njihovo ime koji nisu podnijeli prijavu PDV-a na temelju članaka 364., 369.f, 369.s ili 369.xf Direktive 2006/112/EZ država članica identifikacije elektroničkim putem podsjeća na njihovu obvezu da podnesu takvu prijavu PDV-a. Država članica identifikacije podsjetnik upućuje deseti dan nakon dana kad je prijava trebala biti podnesena te elektroničkim putem obavješćuje druge države članice o upućivanju podsjetnika.

Za sve daljnje podsjetnike i korake poduzete radi utvrđivanja i naplate PDV-a odgovorna je predmetna država članica potrošnje ili države članice iz kojih je i u koje je roba otpremljena ili prevezena.

Neovisno o svim upućenim podsjetnicima i poduzetim koracima države članice potrošnje ili država članica iz kojih je i u koje je roba otpremljena ili prevezena porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi prijavu PDV-a državi članici identifikacije.”;

25. članak 61. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 61.*

1. Promjene iznosâ iz prijave PDV-a koja se odnosi na razdoblja do drugog razdoblja prijave u 2021., uključujući i to razdoblje, provode se, nakon podnošenja te prijave PDV-a, isključivo izmjenama te prijave PDV-a, a ne prilagodbama naknadnih prijava PDV-a.

Promjene iznosâ iz prijave PDV-a koja se odnosi na razdoblja počevši od trećeg razdoblja prijave u 2021. uključuju se, do datuma kad je trebala biti podnesena ta prijava PDV-a u skladu s Direktivom 2006/112/EZ, u tu prijavu PDV-a. Promjene iznosâ iz prijave PDV-a koja se odnosi na razdoblja počevši od trećeg razdoblja prijave u 2021. provode se, nakon datuma kad je trebala biti podnesena ta prijava PDV-a u skladu s Direktivom 2006/112/EZ, samo prilagodbama u naknadnoj prijavi PDV-a.

2. Izmjene iz stavka 1. podnose se elektroničkim putem državi članici identifikacije u roku od tri godine od datuma kad je trebala biti podnesena prvotna prijava PDV-a.

Međutim, to ne utječe na pravila države članice potrošnje ili država članica iz kojih je i u koje je roba otpremljena ili prevezena koja se odnose na procjene i izmjene.”;

26. članak 61.a zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 61.a*

1. Porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime podnosi konačnu prijavu PDV-a i sve zakašnjele podneske prethodnih prijava PDV-a i, prema potrebi, doznačuje sve odgovarajuće uplate državi članici koja je bila država članica identifikacije u trenutku prestanka, isključenja ili promjene ako:

(a) se taj porezni obveznik prestane koristiti jednom od posebnih odredaba;

(b) taj porezni obveznik bude isključen iz jedne od posebnih odredaba;

(c) taj porezni obveznik promijeni državu članicu identifikacije u skladu s člankom 57.f.

Svi ispravci konačne prijave PDV-a i prethodnih prijava PDV-a do kojih dođe nakon podnošenja konačne prijave PDV-a podmiruju se izravno poreznim tijelima predmetne države članice potrošnje ili država članica iz kojih je i u koje je roba otpremljena ili prevezena.

2. Posrednik za svakog poreznog obveznika u čije ime djeluje podnosi konačnu prijavu PDV-a i sve zakašnjele podneske prethodnih prijava PDV-a i, prema potrebi, doznačuje odgovarajuće uplate državi članici koja je bila država članica identifikacije u trenutku brisanja ili promjene ako taj posrednik:

(a) bude izbrisan iz identifikacijskog registra;

(b) promijeni državu članicu identifikacije u skladu s člankom 57.f stavkom 2.

Svi ispravci konačne prijave PDV-a i prethodnih prijava PDV-a do koji dođe nakon podnošenja konačne prijave PDV-a podmiruju se izravno poreznim tijelima predmetne države članice potrošnje ili država članica iz kojih je i u koje je roba otpremljena ili prevezena.”;

27. članak 63.c mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) vrstu usluga ili opis i količinu isporučene robe, uz navođenje, ako je to primjenjivo, je li riječ o isporuci u skladu s člancima 16., 18. ili 26. Direktive 2006/112/EZ slijedom prijenosa na temelju odredbe za prijenos vlastite robe;”;

ii. umeće se sljedeća točka:

„(ba) relevantne informacije povezane s prilagodbama u skladu s glavom X. poglavljem 5. Direktive 2006/112/EZ slijedom prijenosa na temelju odredbe za prijenos vlastite robe;”;

iii. točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

„(f) primijenjenu stopu PDV-a, prema potrebi;”;

iv. umeće se sljedeća točka:

„(fa) u slučaju izuzeća s pravom na odbitak, upućivanje na primjenjivu odredbu Direktive 2006/112/EZ ili na odgovarajuću nacionalnu odredbu;”;

v. točka (g) zamjenjuje se sljedećim:

„(g) iznos PDV-a koji je potrebno uplatiti uz navođenje upotrijebljene valute, prema potrebi;”;

vi. točke (k) i (l) zamjenjuju se sljedećim:

„(k) kad su posrijedi usluge, informacije upotrijebljene za određivanje mjesta isporuke usluge i, kad je posrijedi roba, informacije upotrijebljene za određivanje mjesta gdje otprema ili prijevoz robe kupcu počinje i završava;

(l) bilo kakav dokaz o mogućem povratu robe, uključujući poreznu osnovicu i primijenjenu stopu PDV-a, prema potrebi;”;

vii. dodaje se sljedeća točka:

„(m) kad su posrijedi isporuke u okviru kojih se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a Direktive 2006/112/EZ, ime, poštansku adresu i adresu elektroničke pošte ili internetske stranice isporučitelja čije se isporuke omogućuju upotrebom elektroničkog sučelja te sljedeće, ako je poznato:

i. identifikacijski broj za PDV ili nacionalni porezni broj isporučitelja;

ii. broj bankovnog računa ili broj virtualnog računa isporučitelja.”;

(b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

„(f) primijenjenu stopu PDV-a, prema potrebi;”;

ii. umeće se sljedeća točka:

„(fa) u slučaju izuzeća s pravom na odbitak, upućivanje na primjenjivu odredbu Direktive 2006/112/EZ ili na odgovarajuću nacionalnu odredbu;”;

iii. dodaje se sljedeća točka:

„(n) kad su posrijedi isporuke u okviru kojih se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a Direktive 2006/112/EZ, ime, poštansku adresu i adresu elektroničke pošte ili internetske stranice isporučitelja čije se isporuke omogućuju upotrebom elektroničkog sučelja te sljedeće, ako je poznato:

i. identifikacijski broj za PDV ili nacionalni porezni broj isporučitelja;

ii. broj bankovnog računa ili broj virtualnog računa isporučitelja.”;

(c) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Kako bi se smatrala dovoljno detaljnom u smislu članka 369.xk Direktive 2006/112/EZ, evidencija koju vodi porezni obveznik mora sadržavati sve sljedeće informacije:

(a) kad je riječ o državi članici iz koje je roba otpremljena ili prevezena:

i. identifikacijski broj za PDV poreznog obveznika ili porezni identifikacijski broj u toj državi članici, ako postoji;

ii. adresu s koje je roba otpremljena ili prevezena;

(b) kad je riječ o državi članici u koju je roba otpremljena ili prevezena:

i. identifikacijski broj za PDV poreznog obveznika ili porezni identifikacijski broj u toj državi članici, ako postoji;

ii. adresu na koju je roba otpremljena ili prevezena;

(c) opis i količinu robe otpremljene ili prevezene u drugu državu članicu, uz navođenje, ako je to primjenjivo, je li riječ o kapitalnim dobrima kako ih definira država članica u koju je roba otpremljena ili prevezena;

(d) datum otpreme ili prijevoza robe otpremljene ili prevezene u drugu državu članicu;

(e) poreznu osnovicu, uz navođenje upotrijebljene valute;

(f) sva naknadna povećanja ili smanjenja porezne osnovice;

(g) u slučaju izdavanja računa samome sebi informacije koje taj račun sadržava;”;

(d) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Porezni obveznik ili posrednik koji djeluje u njegovo ime informacije iz stavaka 1., 2. i 2.a ovog članka evidentira tako da ih može bez odgode staviti na raspolaganje elektroničkim putem za svaku pojedinačnu isporučenu ili prenesenu uslugu ili robu. Ako se poreznog obveznika ili posrednika koji djeluje u njegovo ime zatražilo da elektroničkim putem podnese evidenciju iz članaka 369., 369.k, 369.x i 369.xk Direktive 2006/112/EZ i ako je on nije podnio u roku od 20 dana od datuma zahtjeva, država članica identifikacije podsjeća poreznog obveznika ili posrednika koji djeluje u njegovo ime da podnese tu evidenciju. Država članica identifikacije elektroničkim putem obavješćuje države članice potrošnje ili države članice iz kojih je i u koje je roba otpremljena ili prevezena o slanju podsjetnika.”.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. srpnja 2028.

Međutim, članak 1. točke od 2. do 7. primjenjuju se od stupanja na snagu ove Uredbe.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 11. ožujka 2025.

Za Vijeće

Predsjednik

A. DOMAŃSKI